

אז מה אומר המצפן שלנו – תורת החסידות, על מצות אהבת ישראל?

בהלכה כתוב: מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו, שנאמר: 'ואהבת לרעך כמוך' (ויקרא יט, ח'). לפיכך צריך לחוס על כבודו ועל ממונו של חברו, כמו שחס על כבודו וממונו שלו.

תשמעו סיפור:

פעם אחת ישבו בהתוועדות חסידי רבנו הזקן בעל התניא, וישב עמם גם בנו, רבי דובער, שכונה לימים 'אדמו"ר האמצעי'. במהלך ההתוועדות הרים אחד החסידים כוסית 'משקה' ואמר: "יזכני ה' שתהיה לי אהבת ה' אמיתית". הרים רבי דובער גם-כן כוסית ואמר: "יזכני ה' באהבת-ישראל אמיתית".

התעורר ויכוח בין המתוועדים, איזו משתי האהבות גדולה יותר, אהבת ה' או אהבת-ישראל. אלה אומרים שאהבת ה' גבוהה לאין-ערוך מאהבת-ישראל, ואלה אומרים שאהבת-ישראל היא למעלה מאהבת ה'.

לא הצליחו החסידים להגיע לבירור העניין, והחליטו לשאול את רבנו הזקן. ענה הרבי: "אהבת ה' ואהבת-ישראל שתיהן כאחת חקוקות בנשמתו של כל יהודי. אולם מקרא מלא דיבר הכתוב: 'אהבתי אתכם אמר ה'", הרי שגדולה אהבת-ישראל, שאוהבים את מה שהאהוב אוהב".

← לא סתם אדמו"ר הזקן סידר שהפרק המדבר על אהבת ישראל יהיה פרק ל"ב!

כי כמו שהלב הגשמי הוא האיבר המרכזי ובו תלוי חיות כל האיברים, כך גם מצוות "אהבת ישראל" היא הלב והעיקר ובה תלויה כל התורה כולה.

בואו נציץ קצת מה אדמו"ר הזקן מלמד אותנו בפרק ל"ב בתניא:

"והנה ע"י קיום הדברי' הנ"ל להיות גופו נבזה ונמאס בעיניו רק שמחתו תהיה שמחת הנפש לבדה הרי זו דרך ישרה וקלה לבא לידי קיום מצות ואהבת לרעך כמוך לכל נפש מישראל למגדול ועד קטן."

כאשר אדם עושה חשבון נפש ומשכנע את עצמו כמה הגוף טפל ולא חשוב, ורק הנפש האלוקית שהיא "חלק אלוהי ממעל ממש", היא החשובה ואותה צריך לייקר כי כך הוא מתחבר ומתייחד עם הקב"ה, הוא מגיע לשמחה אמיתית שבכך הוא מוציא את הנשמה שלו ממאסר הגוף ומחבר אותה עם הקב"ה. ובנוסף, זוהי דרך ישרה קלה לקיום מצוות "ואהבת לרעך כמוך" לכל אדם מישראל, גם לרשע גמור כמו צדיק גמור.

אדמור הזקן ממשיך ומסביר בפרק ל"ב:

"כי מאחר שגופו נמאס ומתועב אצלו והנפש והרוח מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן באלקי' חיים. בשגם שכולן מתאימות ואב אחד לכולנה ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם בה' אחד רק שהגופים מחולקים."

מצד הגוף האנשים שונים זה מזה, לכן בן אדם שמייקר את גופו אף פעם לא יוכל להגיע לאהבת ישראל אמיתית כי הוא שונה מהשני. אבל מצד הנשמה כן אפשר להגיע לאהבת ישראל אמיתית כי:

א. אנחנו לא יודעים של מי הנשמה גבוהה יותר, ולכן צריך להתנהג בכבוד ואהבה לכולם.

ב. יותר מזה, כל הנשמות מאוחדות ושוות במדרגתן והן באות משורש אחד.

"אב אחד" - כמו אבא שיש לו הרבה בנים, אך כולם הגיעו משורש אחד והם דבר אחד. מצד שורש הנשמה בני ישראל נקראו אחים ממש - "אב אחד לכולנה", וכמו אהבה לאח שהיא אהבה "עצמית" שלא תלויה בדבר, כך כל יהודי צריך לאהוב יהודי אחר באהבה "עצמית".

← **לכן יש את הציווי "ואהבת לרעך כמוך".**

הרי איך אפשר לצוות על הלב של מישהו?

אלא כמו שלמדנו, כל בני ישראל הם מאוחדים מצד הנשמה, הם דבר אחד, ולכן אפשר לצוות זאת. מצד הגופים זה נראה שאנחנו שונים, אבל מצד פנימיות ואמיתיות מציאותם, מצד עצם הנשמה, הם דבר אחד ממש.

אדמו"ר הזקן מזכיר בפרק ל"ב את אוהב ישראל הגדול - הלל הזקן:

"וזה שאמר הלל הזקן על קיום מצוה זו זהו כל התורה כולה ואידך פירושא הוא כו'. כי יסוד ושורש כל התורה הוא להגביה ולהעלות הנפש על הגוף מעלה מעלה עד עיקרא ושרשא דכל עלמין אך מי שנפשו היא עיקר בשבילו, הוא מרגיש שכל היהודים הם מציאות אחת ומאוחדת וע"י זה יוכל להגיע לאהבת ישראל אמיתית, אהבה "עצמית" כמו אהבת האדם את עצמו."

הלל הזקן אומר על מצוות "אהבת ישראל" שהיא השורש והיסוד של כל מצוות התורה. שכן במצווה זו אנחנו הופכות את הנפש לעיקר ואת הגוף לטפל וככה אנחנו מרגישות יותר את הביטול לה' שמגיע מהנשמה שהיא ממש בטלה לה'. וזה התוכן הפנימי והשורש של כל מצוות התורה.

כשאני אוהבת חברה, אני מקיימת את שורש הקיום של העם שלנו.